

Župne obavijesti

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA
NEDJELJA, Ponedjeljak, Utorak

Predvodi fra Domagoj Volarević, prof. liturgije u Splitu

**Nedjelja: 17⁰⁰ misa za krizmanike; 19⁰⁰ misa za mlade i sve župljane; PO-
NEDJELJAK i UTORAK** Pod večernjom misom u 19.00

PONEDJELJAK: Čišćenje crkve poslije večernje mise.

Papa i naši biskupi potiču **na Post i molitva za mir u Ukrajini**.
Svatko za sebe neka izabere dan kada će postiti na tu nakanu.

UTORAK: 18²⁰ pobožnost Križnoga puta; predmole Poslanici Milosrđa.

ČETVRTAK: redovito klanjanje;

Tog dana molimo **ZA SVE PREMINULE OD POSDLJEDICA COVID 19**.

Cijeli tjedan prije mise u krunici **molimo na tu nakanu i za mir u Ukrajini**.

PETAČ: 18²⁰ pobožnost Križnoga puta; predmole čitači

SUBOTA: Hodočašće sv. Josipu u Karlovac i bl. Alojziju Stepincu u Krašić.

POLAZAK u 8⁰⁰ POVRATAK u 18⁰⁰

NEDJELJA: PROMOCIJA UDOMITELJSTVA pod jutarnjim sv. Misama. Iz centra za socijalnu skrb i Doma u Nazorovoj promovirat će **Udomiteljstvo za djecu**.

"Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste!" (Mt 25, 45)
BUDI UDOMITELJ Djeca i mladi nikad nisu dovoljno veliki da ne požele živjeti u obitelji, koja će im pružiti skrb i odgoj, sigurnost, toplinu i prihvaćanje. **Svakom djetetu** potrebna je stabilna, sigurna, emocionalno topla i podržavajuća **obitelj** za cjelovit rast i razvoj.

UDOMITELJSTVO NIJE POSVOJENJE Udomiteljstvo je primjerena briga za djecu koju nisu mogli dobiti u vlastitoj obitelji. To je **poziv** kojim udomiteljska obitelj djetetu pruža dom, toplinu, hranu i brigu o zdravlju, obrazovanju i svemu što mu je potrebno. Dijete dok živi kod udomitelja i dalje može imati kontakt sa svojim biološkim roditeljima. Proces udomljenja puno je **lakši i brži** od posvajanja na koje se često ljudi žale kako traje predugo.

TKO MOŽE POSTATI UDOMITELJ? Svaka osoba koja ima **mjesta u svom srcu** i kući za potrebito dijete može postati udomitelj ako je starija od 20 i mlađa od 60 godina. Najvažnije je imati želju i podršku ukućana.
ZAŠTO BAŠ MOJA OBITELJ I JA? Zato što je svakom djetetu potrebna upravo **obitelj poput tvoje** koja će mu pružiti zaštitu, ljubav, topli dom i **sigurno odrastanje**.

Spremanje ručka u obitelji prožeto je mirisima hrane i kolača po kojima cijela kuća miriše. Djeca u Domu nemaju to iskustvo izbora i pripreme hrane već im ona dolazi poslužena od osoblja. Njima se obroci također spravlja s ljubavlju, ali konzumiraju ih u velikim blagavonicama, a ne za obiteljskim stolom. Ako imaš jedno slobodno mjesto za stolom- **zato baš ti i tvoja obitelj!**

Tete odgajateljice koje se brinu za djecu u Domu su predane svom poslu, ali zbog prevelikog broja djece nisu im u mogućnosti pružiti pažnju koju dijete dobiva odrastajući u obitelji. Ako imaš želju graditi topli odnos kojim ćeš oplemeniti svoj dom- **zato baš ti i tvoja obitelj!**

NA TOM PUTU NISI SAM! Od trenutka kad pokažete zanimanje za udomiteljstvo, preko administrativnih formalnosti koje Vas čekaju, pa sve do samog upoznavanja s djetetom pružamo Vam potporu i pratnju. Na raspolaganju smo Vam u obitelj tijekom prilagodbe i dokle god za tim postoji potreba.

DUH ZAJEDNIŠTVA

PASTORALNI LISTIĆ ŽUPE SV. PETRA, IVANIĆ-GRAD
Godina XXIII. - broj 1045. - 6.03.2022.

Duh ga je vodio pustinjom, gdje bijaše iskušavan

U ono vrijeme: Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. A đavao mu reče: »Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.« Isus mu odgovori: »Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu.«

I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: »Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.« Isus mu odgovori: »Pisano je: 'Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služiti!'« Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje! Ta pisano je: 'Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju.' I: 'Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.'« Odgovori mu Isus: »Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!« Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike.

Lk 4, 1-13

Korizma je priprava za temeljni blagdan kršćana - Uskrs. U njemu je sažeta osnovna zbilja kršćanske vjere - vazmeno otajstvo. Korizma je povlašteno vrijeme crkvene godine. Riječ Korizma dolazi od latinske quadragesima = četrdesetnica. To je vrijeme intenzivnog kršćanskog zalaganja. Oko čega? Krist je nadvladao smrt, a s njom i mržnju, zloću i grijeh i očitovao se kao Pobjednik. To je vrijeme kada trebamo što bolje upoznati Kristovo otajstvo. Kristovo otajstvo nisu samo spomen- dani Kristova života, muke i uskrsnuća. Riječ otajstvo (lat. mysterium) u liturgiji ističe: da smo u Kristove događaje, mi svi kršćani po krstu uvučeni. Jasnije rečeno: Krist se hoće u nama dogoditi. Kako u krštenom pojedincu tako i u svakoj crkvenoj zajednici. Zbog toga su od davnine, u vazmenoj noći, pri- pravnicima primali sakrament krsta i tako su svjesno prianjali uz Krista i krenuli za njim, njegovim putem, putem Evanđelja. I danas, u našoj sredini ima do stotina odraslih ljudi koji nisu kršteni. Tako Uskrs dobiva i svoje prvotno značenje: priprava za krštenje odraslih. Pripravnik se poučava za život u Kristu i njegovom otajstvu. Stoga je Korizma intenzivna priprava na svetkovanje naj većih otajstava otkupljenja koja spominjemo u Velikom tjednu: od Cvjetnice, preko Velikog četvrtka i Velikog petka do uskrsne noći i Uskrsa. Na to se na stavlja uskrsna Pedesetnica sve do Duhova. Kršćanstvo nije samo neka ideologija, skup nekih teoretskih znanja, niti zbirka propisa. Kršćanstvo je otajstveni život s Kristom: jedno smo s Kristom i u Kristu, jedno među sobom i konačno, opet po Kristu i Duhu Sveto mu, jedno smo s Bogom Ocem. To se zove otajstvo - misterij: božansko događanje u ljudskom. Trojedni Bog zaposlen je oko čovjeka!

Uz nedjeljna čitanja...

Povjesničari bilježe kako je prvo stoljeće bilo stoljeće iščekivanja. Židovi su sve više i više iščekivali Mesiju, Spasitelja. Pismo o tome obilno govori, a vremena su stvarno bila zrela. Zemlja je bila poharana, podjarmljena željeznom rimskom vlašću, osramoćena himbenom Herodovom vladavinom. Pobožnim se Židovima bilo teško pomiriti s činjenicom da se pogani uzdižu i ohole: pa ipak su oni, Židovi, bili izabrani, Božji narod; ipak su oni imali Zakon i Proroke; njih je Bog posebno vodio i doveo u Obećanu zemlju... Stoga su židovski učitelji vjerovali da je stvarno već došlo vrijeme da Mesija uspostavi pravo Bože kraljevstvo, da uspostavi pravu Božju „teokratsku“ državu, da onda i naizvan bude vidljivo tko treba vladati i koji je narod izabrani narod. Znademmo da su i apostoli upravo takvog spasitelja iščekivali čak i nakon Kristova uskrsnuća. S druge strane, ostali narodi u Rimskom carstvu odavno su prestali vjerovati u rimske bogove. Osjećalo se određeno moralno rasulo: carevi su se proglašavali bogovima, carstvo je bilo sve slabije, društvene su prilike bile nepravedne... Osjećala se velika duhovna praznina: kome ili čemu bi čovjek doista mogao pokloniti svoje povjerenje, tko bi bio kadar podariti smisao čovjekovom životu?

I onda, skupina običnih ljudi iz Galileje počinje propovijedati o Mesiji, Spasitelju, koji je živio s njima. I evo jezgre njihova navještaja kako je iznosi Pavao u današnjem drugom čitanju: „Ako ustima ispovijedaš da je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit ćeš spašen.“

Dakle, dvije stvari. Prvo: vjerovati da je Isus Gospodin, tj. Bog. Pomislimo da je za suvremenike Isus bio Isus iz Nazareta, „drvodjelja, sin Marijin, i brat Jakovljevi, i Josipovi, i Judini, i Šimunovi“, iz „prezrenog Nazareta“, iz „Galileje pogan-ske“. Upravo to želimo vjerovati. Bog je odlučio poslati svoga Sina koji će među ljudima biti „krotka i ponizna srca“. Bog nije htio djelovati ni u ognju, ni u vihoru, nego u šapatu blagog i tihog lahora. Vjerujemo u takvo Božje spasenje. Mi vjerujemo upravo u takvog Isusa, rassetoga, koji je Grcima ludost, a Židovima sablazan. U njemu prepoznajemo svu Božju blizinu, svu Božju ljubav. I nježnost.

Drugo, vjerujemo da je takvog Isusa Bog uskrisio od mrtvih. To je ono otajstvo što stoji u samim temeljima naše vjere. Upravo zato što je Isus bio ponizan, što je bio poslušan sve do smrti, Bog ga uskrisio od mrtvih i izdiže iznad svakog stvorenja. Tako nas Bog spašava tiho i nenametljivo poniznošću u čovjekoljubnošću svoga Sina. A ipak, to je Božje spasenje silno i veličanstveno.

DAN	MISNA NAKANA	SVETAC DANA
PON 7.3	1900 † ob. Golemac, Kuhar, Topić	Sv. Perpetua i Felicita
UTO 8.3.	1900 † Zdenka Žmgáč, Viktor Dandić, ob. Dandić † Barica, Vladimir i Stjepan Mareković † Stjepan Huđin, Ana i Vinko Tomić † Ankica Vagner, Anđelka Fukač † Milan Suša † Dilja Dedaj *Za ozdravljenje jedne osobe *Na nakanu	Sv. Ivan od Boga POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA † Iva, Ivan i Anica Čičak † Tadija Nuić, Ivan Pudić
SRI 9.3.	1900 *Za duše u čistilištu	Sv. Franciska Rimska
ČET 10.3.	1900 † Josip Čehko	Emil
PET 11.3.	1900 † Stjepan Žegor, ob. Korparić, Ištuk † Josip i Milica Japovčić † Marica Horvat, ob. Poljak † Stjepan i Milka Martinčević, Josip Muha † Dilja Dedaj † Agata Hršak	Tvrtko POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA † Štefica Đimoti
SUB 12.3.	1900 † Antonija, Nikola i Željko Šipuljak	Bernard
NED 13.3.	800 † Mirjana Zetica 930 † Đuro i Mara Domitrović 1100 župna PRO POPULO 1700 † Saša Bartolić, ob. Bartolić, Zekić 1900 † Ivan Cepetić, ob. Cepetić, Ružica i Stjepan Švec	II. korizmena nedjelja

U slučaju krivo napisanog imena ili prezimena u nakani javite nam prije mise da bismo mogli ispraviti!

Početak je korizme. Želimo nasljedovati Gospodina u poniznosti, jednostavnosti i poslušnosti Bogu. Želimo stupiti na takav put, na Isusov put. Želimo se okrenuti od blještavila ovoga svijeta. Želimo povjerovati upravo takvom Spasitelju, Isusu. Želimo ove korizme o tome razmišljati. Više moliti. Razmišljati nad Božjom riječju. Pustiti da u nas prodire Božja mudrost. Razmatrati Kristovu muku, smrt i proslavu. Možda jednostavno moliti: „Isuse krotka i ponizna srca, učini srce moje po srcu svome!“

dr. sc. Zvonko Pažin, www.vjeraidjela.com